

Philippe Jaroussky, Francesco Corti & Il Pomo d'Oro —*Radamisto* de Händel

Palau Òpera

Dimecres, 6 d'octubre de 2021 – 19 h

Sala de Concerts

Amb el patrocini de:

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Philippe Jaroussky, contratenor (Radamisto)

Marie-Nicole Lemieux, contralt (Zenobia)

Emöke Baráth, soprano (Polissena)

Zachary Wilder, tenor (Tiridate)

Renato Dolcini, baríton (Farasmane)

Anna Bonitatibus, mezzosoprano (Tigrane)

Alicia Amo, soprano (Fraarte)

Il Pomo d'Oro

Francesco Corti, clavecí i director

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Radamisto (òpera en tres actes)

Llibret de Nicola Francesco Haym (1679-1729)

OBERTURA

ACTE I

ESCENA 1: Pavelló reial. Polissena sola, i després Tigrane

Polissena – Cavatina: “Sommi dei...”

Recitatiu

Tigrane – Ària: “Deh, fuggi un traditore...”

ESCENA 2: Polissena i Tiridate amb guàrdies

Recitatiu

Polissena – Ària: “Tu vuoi ch’io parta? Io parto...”

ESCENA 3: Farasmane, encadenat i envoltat de guàrdies, i Tiridate

Recitatiu

Tiridate – Ària: “Stragi, morti, sangue ed armi...”

ESCENA 4: Campament de Tiridate. Apareix Radamisto, acompanyat per Zenobia

Recitatiu

Radamisto – Ària: “Cara sposa, amato bene...”

ESCENA 5: Radamisto se'n va de l'exèrcit de Tiridate; aparèix Farasmane encadenat, l'acompanya Fraarte

Recitatiu

Zenobia – Ària: “Son contenta di morire...”

ESCENA 6: Farasmane, Radamisto i Fraarte

Recitatiu

Radamisto – Ària: “Ferite, uccidete, o numi del ciel...”

ESCENA 7: Farasmane, Fraarte i després Tigrane

Recitatiu

Farasmane – Ària: “Son lievi le catene...”

ESCENA 8

Recitatiu

ESCENA 9: Plaça reial davant el palau de Radamisto. Tiridate amb soldats i després Fraarte

Recitatiu

ESCENA 10: Tigrane amb els esclaus, vestits i banderes, i els mateixos

Recitatiu

Fraarte – Ària: “Mirerò quel vago volto...”

ESCENA 12: Polissena i Tigrane

Recitatiu

Polissena – Ària: “Dopo l'orride procelle...”

ACTE II

ESCENA 1: Radamisto i Zenobia surten del soterrani d'unes ruïnes antigues.

Recitatiu

Zenobia – Cavatina: “Quando mai, spietata sorte...”

Recitatiu

ESCENA 2: Radamisto, i després Tigrane amb soldats

Radamisto – Ària: “Ombra cara di mia sposa...”

MITJA PART

ESCENA 3: Fraarte, i Zenobia amb roba descurada, amb els guàrdies

Recitatiu

Zenobia – Ària: “Già che morir non posso...”

ESCENA 4: Jardins reials. Tiridate, i després Fraarte

Recitatiu

Fraarte – Ària: “Vaga e bella ogn’or vedrai...”

ESCENA 5: Zenobia amb soldats, i Tiridate, i després Fraarte a banda

Recitatiu

ESCENA 6: Zenobia i Fraarte

Recitatiu

Zenobia – Ària: “Tropo sofferse già questo mio petto...”

ESCENA 7: Tigrane i Radamisto vestits com a simples soldats, i després Polissena

Recitatiu

Tigrane – Ària: “La sorte, il ciel, amor...”

ESCENA 8: Radamisto i Polissena

Recitatiu

Radamisto – Ària: “Vanne, sorella ingrata...”

ESCENA 9: Polissena sola

Polissena – Recitatiu i – Ària: “Non sarà quest’alma mia...”

ESCENA 10: Saló reial. Tiridate i Zenobia, després Tigrane amb seguici portant la roba de Radamisto.

Recitatiu

ESCENA 11: Radamisto, Zenobia i Tiridate

Recitatiu

Zenobia – Cavatina: “Empio, perverso cor!...”

ESCENA 12: Radamisto i Zenobia

Recitatiu

Radamisto, Zenobia – Duet: “Se teco vive il cor...”

PASSAGAGLIA

ACTE III

ESCENA 1: Pati al voltant del palau reial. Tigrane i Fraarte

Recitatiu

Fraarte – Ària: “S’adopri il braccio armato...”

ESCENA 2: Tigrane sol

Tigrane – Recitatiu i ària: “Con vana speranza...”

ESCENA 3: Estança reial. Radamisto i Zenobia

Recitatiu

Radamisto – Ària: “Dolce bene di quest’alma...”

ESCENA 4: Tiridate amb seguici i Zenobia

Recitatiu

ESCENA 5:

Polissena – Ària: “Sposo ingrato, parto sì...”

ESCENA 6: Tiridate, Radamisto, Farasmane i Zenobia

Recitatiu

Tiridate – Ària: “Alzo al volo di mia fama...”

ESCENA 7: Zenobia i Radamisto

Recitatiu

Zenobia – Ària: “Deggio dunque, o Dio, lasciarti...”

Radamisto – Recitatiu i ària: “Qual nave smarrita...”

ESCENA 8: Temple. Tiridate i Farasmane

Recitatiu

ESCENA 9: Zenobia i els mateixos

Recitatiu

ESCENA 10: Radamisto i els mateixos, i després Polissena

Recitatiu

ESCENA 11: Tigrane, Fraarte amb soldats i el poble, i els mateixos

Recitatiu

Cor – “Un dì più felice...”

PASSE-PIED

RIGODON

PASSE-PIED

FI

Durada aproximada del concert:

Primera part: 80 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part: 80 minuts

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

Poema

Els manaments

Pesca sols allò
que necessitis.

I no t'ho acabis tot d'una.

Dona les gràcies
pel que tens
i pel que no has rebut.

Tresca el pèl púbic
de l'aranja,
plantada al paladar
de la vulva del que adores,
que ha de ser tot
el que vegis i sentis
encara que no ho
vegis ni ho sentis.

Sigues clement amb l'adversari
i inclement amb l'amant.

Arrela en els altres.

Viu per seduir.

I no coneguis la història,
fes-la.

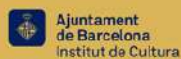
Jaume C. Pons Alorda
Riu, bèstia (2021)

Palau
de la Música
Catalana
Temporada
2021–2022
Celebrem la vida!

Més informació i venda d'entrades
a www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Palau Òpera

L'Orfeo de Monteverdi
amb Ian Bostridge, Europa
Galante & Fabio Biondi

Giulio Cesare de Händel
amb Carolyn Sampson, Forma
Antiqua & Aaron Zapico

King Arthur de Purcell
amb Vox Luminis
& Lionel Meunier

The fairy queen de Purcell
amb Vox Luminis
& Lionel Meunier

Comentari

Händel a la conquesta de l'Anglaterra operística

A partir del 1720 Londres esdevé una de les capitals musicals d'Europa. El motiu principal és la creació, per un grup d'aristòcrates anglesos, de la Royal Academy of Music. L'objectiu d'aquesta institució era difondre l'òpera italiana, predominant en aquell moment a tot Europa, a les illes britàniques i, més concretament, a la gran capital. La primera temporada, que es va desenvolupar al King's Theatre durant la primavera d'aquell any, es va iniciar el 2 d'abril amb l'òpera *Numitore* de Giovanni Porta amb un èxit relatiu. Es feia palès que, per dur a terme aquest projecte ambiciós, calia comptar amb una personalitat destacada del panorama musical internacional. I aquesta figura fou Georg Friedrich Händel.

El compositor alemany ja feia anys que mantenia una forta vinculació amb Anglaterra. Després de la seva estada a Itàlia, on es va imbuir de l'escola napolitana i dels secrets de l'*opera seria*, el 1710 es traslladà de nou a Alemanya, on assumí el càrrec de *maestro di capella* de la cort del príncep elector de Hannover, que el 1714 esdevindria el rei Jordi I de la Gran Bretanya. El mateix 1710, Händel presenta la seva primera òpera a l'escena londinenca, *Rinaldo*, que obté un èxit esclatant, motiu pel qual decideix, el 1712, instal·lar-se a Anglaterra. Allà de seguida aconsegueix la protecció de la reina Anna, que li encarrega diverses obres molt ben retribuïdes, tot i que sovint s'ha especulat amb la possibilitat que el compositor fos enviat per l'hereu Jordi I amb l'objectiu de fer tasques d'espia a la cort d'Anna. Teories de la conspiració al marge, Händel ja no abandonarà Anglaterra, on es convertirà en el rei Mides musical de les Illes fins a acabar adquirint, anys després, la nacionalitat d'aquell país amb el nom de George Frideric Handel.

Ja amb Jordi I com a monarca, el 1719 els creadors de la Royal Academy of Music encarreguen a Händel la direcció del seu ambiciós projecte operístic i el compositor es trasllada a Dresden, on assisteix a una sèrie de representacions operístiques al rutilant nou teatre de la capital saxona, entre les quals les de *Vio Teofane* d'Antonio Lotti.

Entusiasmat pel nivell de la companyia, en contracta bona part dels membres i se'ls endú a Londres amb un contracte sucós. Alguns d'ells, com les sopranos Margherita Durastanti, Caterina Galerati o el castrat Benedetto Baldassari seran els cantants que participaran en l'estrena de *Radamisto*, segon títol de la temporada al King's Theatre i primer compost per Händel. L'èxit de l'estrena de *Radamisto* el 27 d'abril és estrepitos entre un públic en el qual hi havia tant el rei Jordi I com el príncep de Gal·les i l'obra assolí la gens menyspreable xifra de deu representacions durant aquella primavera.

Si bé a *Rinaldo* el compositor havia utilitzat nombrosos préstecs d'obres anteriors per tal de garantir-se l'èxit, la de *Radamisto* és una partitura completament nova. S'hi topa amb una *opera seria* modèlica, de caràcter heroic, tot i moments d'intens lirisme, en la qual es desenvolupen escenes de batalla en escena espectaculars i plenes de situacions d'impacte. Menys original era el *libretto*, una revisió de Nicola Haym del creat, anys abans, per Domenico Lalli titulat *L'amor tirannico*, que s'inspirava en els *Annals* de Tàcit i que ja havia posat en música Francesco Gasparini el 1710 per a Venècia.

El tema central de l'òpera és l'exaltació de l'amor conjugal, en aquest cas representat per Zenobia i Radamisto, en oposició a l'altra parella protagonista, Polissena i Tiridate. Tot i el títol, com s'esdevé en altres obres de l'autor, Radamisto no és el protagonista principal ni el personatge amb més estatura dramàtica, rol reservat a Zenobia i, sobretot, a l'antagonista Tiridate. L'orquestració de l'obra, d'altra banda, és d'una considerable envergadura per l'època, amb una nodrida secció de cordes i notable presència de les fustes, especialment de l'oboè i del fagot.

L'èxit d'aquest primer títol de Händel per a la Royal Academy provocà que l'obra tornés a pujar a escena el desembre d'aquell mateix any, reposició a la qual el compositor introduí notables canvis, en bona part per satisfer les necessitats dels nous intèrprets, però també de caràcter estructural. Una revisió tan considerable que es pot parlar de dues versions diferents de l'obra, catalogades com HWV 12 l'original i HWV 12b la segona.

Radamisto, doncs, va constituir una porta d'entrada triomfal per a Händel a l'escena operística anglesa i l'inici d'una etapa creativa que hauria d'oferir fruits molt saborosos. El que va succeir després és història de la música. En majúscules.

Antoni Colomer, crític musical

Biografies

Pilippe Jaroussky, contratenor

© Simon Fowler

És un dels principals contratenors del panorama internacional, com ho confirmen alguns dels prestigiosos premis que ha rebut: Victoires de la Musique com a artista líric revelació (2004) i artista líric el 2007 i el 2010, i l'Echo Klassik com a cantant de l'any (Munic, 2008), juntament amb L'Arpeggiata a Dresden (2009), i novament a Berlín (2016), entre d'altres.

Abasta un repertori extremadament ampli del Barroc, des dels refinaments del segle XVII amb compositors com Monteverdi, Sances o Rossi fins al virtuosisme impressionant de Händel o Vivaldi, que és un dels compositors que més ha interpretat a la seva carrera. Incansablement avantguardista en la recerca musical, ha contribuït al descobriment –o redescobriment– de compositors com ara Caldara, Porpora, Steffani, Telemann o Johann Christian Bach.

Darrerament ha assumit un repertori molt diferent, centrat en *mélodies* franceses al costat del pianista Jérôme Ducros. Ha mostrat la seva pròpia interpretació de *Les nuits d'été* (Berlioz) amb actuacions a l'Auditorio Nacional de Madrid i a l'Elbphilharmonie d'Hamburg.

Ampliant el seu interès per les obres contemporànies, també ha interpretat composicions de Marc André Dalbavi, i ha cantat a la Nederlandse Opera d'Amsterdam (2016), Opéra de París (2018) i Teatro Real de Madrid (2018) l'òpera *Only the sound remains* de Kaija Saariaho, que va compondre específicament per a la seva veu.

Col·labora habitualment amb algunes de les millors formacions barroques, a les sales i els festivals més prestigiosos del món. El 2002 fundà l'Ensemble Artaserse, amb el qual actua per tot Europa.

La temporada 2019-20 va celebrar els seus vint anys de carrera amb diversos esdeveniments importants, com la incorporació de la seva estàtua al Musée Grévin de París, l'edició d'un llibre biogràfic i una antologia de tres discos: *Passion Philippe Jaroussky*.

La primavera d'aquest 2021 va debutar com a director al capdavant d'Artaserse en la producció de l'oratori *Il primo omicidio* de Scarlatti, juntament amb la soprano Sandrine Piau, els contratenors Christophe Dumaux, Paul-Antoine Benos-Djian i Bruno de Sa, el tenor Kresimir Spicer i el jove baix Yannis François. Aquest programa es farà al Festival de Salzburg i a l'Opéra de Montpellier, on Philippe Jaroussky i l'Ensemble Artaserse seran artistes residents les properes tres temporades.

Amb una quantiosa discografia, va col·laborar en l'*Edició Vivaldi* de Naïve juntament amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus. Ja fa anys que enregistra en exclusiva per a Erato-Warner Classics, i ha rebut nombrosos premis pels seus àlbums.

Des de fa tres anys treballa en un dels seus projectes més personals: l'Académie de Philippe Jaroussky. L'Académie intenta ajudar joves músics que viuen en aïllament cultural, mitjançant un ensenyament original, extens i exigent. Té la seu a La Seine Musicale, una nova sala, impressionant, localitzada a Boulogne-Billancourt.

A la Península ha actuat al Teatro Real de Madrid, Gran Teatre del Liceu, Auditorio Nacional de Madrid, Auditori de Barcelona, Palau de la Música de València, Auditori de Girona, Teatro de la Maestranza de Sevilla, Auditorio de Saragossa, Baluarte de Pamplona, Kursaal de Sant Sebastià, etc.

El 2009 va ser nomenat Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres pel govern francès.

Philippe Jaroussky i Ensemble Artaserse reben el suport de la Fondation Gisèle Tissier- Grandpierre de l'Institut France.

Marie-Nicole Lemieux, contralt

© Genevieve Lesieur

El seu gran talent es va donar a conèixer al públic l'any 2000 en guanyar els premis Reina Fabiola i Lied Prize del Concurs Queen Elizabeth de Bèlgica. Des d'aleshores, la seva carrera internacional l'ha portada als escenaris més famosos d'arreu: La Scala, Royal Opera House, Covent Garden, Opéra National de París, Champs Élysées, Capitole de Tolosa de Llenguadoc, La Monnaie de Brussel·les, Staatsoper de Berlín, de Munic i Viena, Opernhaus de Zuric, Theater an der Wien, Teatro Real de Madrid, Gran Teatre del Liceu, Festival de Salzburg, Festival de Glyndebourne, Chorégies d'Orange, Canadian Opera Company de Toronto, Opéra de Montreal...

Paral·lelament a la seva activitat a l'escena, és convidada per interpretar el gran repertori simfònic amb orquestres prestigioses: New York Philharmonic, Orchestre Philharmonique de Radio France i Orchestre National de France, Deutsches Symphonie-Orchester de Berlín, Orchestre du Capitole de Tolosa de Llenguadoc, Orchestre de l'Accademia di Santa Cecilia, Los Angeles Philharmonic, London Philharmonia, Orquestra Filharmònica de St. Petersburg, Rotterdam Philharmonic Orchestra, Singapore Symphony Orchestra, Orchestre Symphonique de Montreal, Violons du Roy, Orchestre Métropolitain...

Ha actuat sota la batuta de directors de gran reconeixement: M-W. Chung, Ch. Dutoit, I. Fischer, M. Franck, D. Gatti, B. Haitink, P. Järvi, B. Labadie, L. Langrée, K. Masur, K. Nagano, J. Nelson, Y. Nézet-Séguin, G. Nosedà, A. Pappano, M. Plasson, M. Schonwandt, P. Steinberg o P. Zukerman.

Té una discografia àmplia i variada. A més dels enregistraments de Vivaldi per a Naïve, *Orlando furioso* –disc premiat amb un Victoire de la Musique el gener del 2005–, *Griselda*, *La fida ninfa*, *Stabat Mater* i *Nisi dominus...*, ha gravat com a solista *Les nuits d'été* de Berlioz, *Wesendoncklieder* de Wagner, *Rückertlieder* de Mahler, *L'heure exquise* (mélodies franceses amb Daniel Blumenthal), *Lieder* de Schumann, *Ne me refuse pas* amb l'Orchestre National de France (que li va valer el premi internacional de l'Academia Charles Cros i va ser aclamat per la crítica internacional), *Opera arias*, sobre Gluck, Mozart, Haydn (amb Violons du Roy), *Streams of pleasure*, centrat en Händel en duo amb Karina Gauvin, i *Chansons perpétuelles*, recital de piano amb Roger Vignoles. Ha iniciat una col·laboració amb Warner Classics, amb un programa dedicat a Rossini, i també ha enregistrat *Les troyens* (Cassandre).

Alguns dels seus projectes futurs inclouen *Juditha Triumphans* a Lió i al Théâtre des Champs Élysées amb l'Ensemble Mattheus, *Falstaff* i *L'italiana in Algeri* a la Wiener Staatsoper, *L'incoronazione di Poppea* al Théâtre des Champs Élysées, *Madama Butterfly* i *The snow maiden* a l'Opéra National de París, *Carmen* a Tolosa de Llenguadoc, *La belle Hélène* a l'Opéra Comique de París i *Madama Butterfly* al Covent Garden. En concert, cantarà *La mort de Cléopâtre* amb l'Orchestre National de France, *Roméo et Juliette* de Berlioz amb l'Orchestre de París, *Wesendonck Lieder* de Wagner amb l'Orchestre Philharmonique de Montecarlo i la *Missa Solemnis* de Beethoven i *Oedipus rex* amb l'Orchestre Symphonique de Montreal.

Marie-Nicole Lemieux té el títol de cavaller de l'Orde Nacional del Quebec, Compagne des Arts et des Lettres du Québec, és membre de l'Orde del Canadà i de l'Orde de les Pléiades. També va ser nomenada doctora *honoris causa* per la Université du Québec à Chicoutimi.

Emőke Baráth, soprano

© Zsoffi Raffay

Va estudiar piano i arpa abans d'iniciar la formació com a cantant als 18 anys a l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest, tot continuant-los a Itàlia amb L. De Lisi al Conservatorio Luigi Cherubini de Florència.

De seguida va captar l'atenció del món de la música en guanyar diversos certàmens prestigiosos, com el Concurs Cesti a Innsbruck o el Gran Premi de l'Acadèmia del Festival Verbier. També va aconseguir el premi Junior Prima Prima Primiissima a Hongria. I va fer un salt en la seva carrera amb la interpretació de Sesto de *Giulio Cesare* (Händel), dirigida per A. Curtis. El 2013 el segell Naïve va publicar aquesta òpera, que esdevenia el seu debut discogràfic. Poc després debutà al Festival Lyrique d'Ais de Provença en la protagonista d'*Elena* de Cavalli, sota la batuta de L. García Alarcón, una interpretació rebuda amb lloances unànimes de la crítica.

Des d'aleshores ha fet carrera a escenaris importants, amb col·laboracions amb les orquestres més destacades, tant especialitzades com simfòniques. Els seus papers més rellevants inclouen els personatges de Susanna de *Le nozze di Figaro* de Mozart, *Duello amoroso* –un pastitx dirigit per N. Stutzmann i J-L. Grinda–, Romilda de *Xerse* de Cavalli, *El Messies* de Händel, una gira amb *Alcina* de Händel (Morgana), la *Gran Missa en Do menor* de Mozart, *Oratori de Nadal* de Bach, el rol principal d'*Hipermestra* de Cavalli o la *Missa en Si menor* de Bach.

La darrera temporada ha fet gires pels Estats Units amb el Boston Early Music Festival oferint un programa de Steffani. Va cantar amb gran èxit Cleopatra de *Giulio Cesare* dirigida per Ottavio Dantone (Théâtre des Champs Élysées, Philharmonie d'Essen, Theater an der Wien); l'àngel de *Saint François d'Assise* de Messiaen amb l'Orquestra Simfònica Yomiuri Nippon dirigida per Sylvain Cambreling (Tòquio, Shiga). També ha estat important la col·laboració en el *Magnificat* de Bach i *Dixit Dominus* de Händel amb Le Concert d'Astrée i Emmanuelle Haïm. Ha debutat al Wigmore Hall de Londres amb la formació Arcangelo, dirigida per Jonathan Cohen.

Els seus propers compromisos inclouen diversos recitals amb Philippe Jaroussky i Ensemble Artaserse a França, Alemanya, Espanya i Suïssa. També prendrà part a la gira de *Radamisto* amb Il Pomo d'Oro. Cantarà el rol de Minerva i Amore d'*Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi amb I Gemelli, i oferirà el rol de Sifare de *Mitridate* de Mozart a l'Òpera de Malmö. Acabarà temporada fent de Cleopatra de *Giulio Cesare* de Händel dirigida per Philippe Jaroussky a l'Opéra de Montpellier.

La discografia d'Emőke Baráth ja és considerable, amb diversos enregistraments per a Erato-Warner Classics, Naïve, Alpha Classic, Cpo, Glossa o Hungaroton. A més de *Giulio Cesare* amb Alan Curtis, ha participat en *Catone in Utica* de Vivaldi (Il Pomo d'Oro, Riccardo Minasi) i Ormindo de *Partenope* de Händel amb Il Pomo d'Oro i Philippe Jaroussky. Aquest la va convidar a cantar els diversos rostres d'Euridice al seu àlbum *La storia di Orfeo*, sota la batuta de Diego Fasolis. I amb els mateixos artistes va esdevenir Amore d'*Orfeo ed Euridice* de Gluck.

Actualment és artista en exclusiva d'Erato-Warner Classics. I va dedicar el seu primer disc en solitari, *Voglio cantar* (2019), a les millors àries del segle XVII, amb el qual va guanyar l'Opus Klassic a Alemanya el mateix 2019.

Zachary Wilder, tenor

© Philippe Matsas

Aquest tenor nord-americà és reconegut per la seva interpretació de repertoris que abasten els segles XVII i XVIII i es reclamat per participar en concerts i produccions operístiques a totes dues bandes de l'Atlàntic. El 2011 va ser convidat al Festival d'Ais de Provença per interpretar el rol de Corydon d'*Acis i Galatea* de Händel, producció que després es va veure a La Fenice de Venècia. William Christie el va seleccionar per entrar a Le Jardin des Voix, la prestigiosa acadèmia de joves cantants amb Les Arts Florissants. Posteriorment es va traslladar a França, on s'ha establert.

Treballa amb molts conjunts eminents, com l'Ensemble Pygmalion, Les Arts Florissants, L'Arpeggiata, Les Talens Lyriques, Le Concert d'Astrée, Le Poème Harmonique, Le Concert Spirituel, Bach Collegium Japan, Boston Early Music Festival, Cappella Mediterranea, Collegium Vocale Gent, Early Music Vancouver, English Baroque Soloists, Handel & Haydn Society, De Nederlandse Bachvereniging, Royal Philharmonic Orchestra, San Francisco Symphony Orchestra i Saint Louis Symphony Orchestra.

De les temporades passades, van destacar una gira de set mesos amb motiu dels 450 anys del naixement de Monteverdi, amb Sir J. E. Gardiner i els English Baroque Soloists, en què va interpretar els rols d'Eurimaco d'*Il ritorno d'Ulisse in patria* i Lucano de *L'incoronazione di Poppea*; 200 Motels de F. Zappa, com a Mark, amb l'Orchestre Philharmonique d'Estrasburg; *The tale of Genji*, com a esperit de la llum, al teatre Kabukiza, dirigit per E. Ichikawa, i nombroses gires amb el Bach Collegium Japan per Europa, els Estats Units i el Japó.

La temporada 2020-21 va oferir el rol principal d'*Acis i Galatea* de Händel sota la direcció de F. Lazarevitch, una gira japonesa d'*El Messies* de Händel i una gira pels Estats Units amb la *Missa en Do menor* de Mozart (San Francisco, Costa Mesa, Lincoln Center i Santa Barbara), tots dos amb el Bach Collegium Japan. Igualment, els oratoris de *Pasqua* i *de l'Ascensió* de Bach en una gira francesa amb Le Banquet Céleste, com també a Leipzig i Stuttgart amb M. Suzuki. Igualment, el Seicento italià ocupa un lloc destacat en la seva agenda: concert de *L'Egisto* de Cavalli com a Lidio, amb Le Poème Harmonique, així com *L'Orfeo* de Monteverdi en el rol de Pastore a Versailles i Metz i un concert de duets de tenor a París amb I Gemelli.

La seva discografia inclou diversos àlbums en solitari: *Eternità d'amore* (La Musica), *Amours contrariées* (Centaur) i *Balli e Sonate* de Monteverdi i Rossi (Ricercar). Ha enregistrat extensament amb el Boston Early Music Festival, incloent-hi la guanyadora del Grammy *La descente d'Orphée aux enfers* (CPO). També ha participat en *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi en el rol d'Eurimaco (Soli Deo Gloria), *Passió segons sant Mateu* de Bach, *Le Jardin de monsieur Rameau*, un DVD amb les *Vespro della Beata Vergine* de Monteverdi (Chateau Versailles Spectacles), *Ulisse nell'isola di Circe* (Ricercar) de Zamponi com a Mercurio, *Zaiis* (Aparté) de Rameau i *Le Désert* (Naïve) de F. David. A final d'any publicarà un àlbum en solitari amb obres de Dowland i un altre participant en la *Passió segons sant Joan* de Bach (BIS).

Renato Dolcini, baríton

© Philippe Delval

Nascut a Milà (1985), es va formar com a cantant sota el mestratge de V. Manno durant els estudis de musicologia a la Universitat de Pavia, on es va llicenciar amb *magna cum laude*. Posteriorment, va ser admès dues vegades a la Gstaad Vocal Academy (2009, 2010), on va poder especialitzar-se al costat de C. Bartoli.

El 2015 va ser seleccionat com un dels sis joves talents d'arreu del món participants a la setena edició de Le Jardin des Voix de W. Christie, i va fer una gira amb Les Arts Florissants amb concerts en què va captar l'atenció de la crítica, que li va dedicar crítiques excel·lents.

Entre les seves actuacions més destacades cal esmentar: *Dafne in Venezia* de Caldara al Teatro La Venice amb S. Montanari; el monogràfic Monteverdi dirigit per Sir J. E. Gardiner al Monteverdi Tuscany Festival; el rol de Figaro de *Le nozze di Figaro*, dirigit per R. Jacobs, per a la Fondation de Royaumont, o Alidoro de *La Cenerentola* de Rossini, amb F. Biondi i Europa Galante.

La temporada 2016-17 va debutar com a Leporello de *Don Giovanni* de Mozart a Milà i Florència (enregistrat per Warner Classics), va interpretar el rol del sàtir d'*Orfeo* de Rossi sota la direcció de R. Pichon, Danao d'*Ipermestra* de Cavalli al Glyndebourne Festival amb W. Christie i G. Vick, Ottone de *L'incoronazione di Poppea* en la producció de M. Leiser i P. Caurier, Aeneas de *Dido & Aeneas* de Purcell al costat de W. Christie i Les Arts Florissants en una gira pels Estats Units, *Oratori de Nadal* de Bach amb F. Bonnizzoni, *La morte di Orfeo* de Landi a l'Òpera Nacional d'Holanda amb Ch. Rousset, *L'Europa* de Melani al Potsdam Musikfestspiele, el debut en el rol de Seneca de *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi al Salzburger Festespiele sota la direcció de W. Christie, *Iole* de Porpora en el marc del Musikfest Bremen a Oldenburg, Guglielmo de *Così fan tutte* amb A. Kossenko, Ercole de *Jole* de Porpora al Musikfest Bremen a Oldenburg, la *Passió segons sant Joan* de Bach amb Les Arts Florissants arreu d'Europa. La BBC el va seleccionar, el gener del 2019, per a l'espai radiofònic Arts Hour en actuar a Milà, i va interpretar-hi fragments d'obres de Porpora i Mozart.

Entre els seus compromisos recents hi ha *La Resurrezione* de Händel amb Bonizzoni i La Risonanza a Brussel·les, Bruges i Metz, Guglielmo de *Così fan tutte* de Mozart a la Israeli New Opera a Tel Aviv i a Tòquio, Claudio d'*Agrippina* de Händel al Teatro Real de Madrid amb Il Pomo d'Oro, Chasseur d'*Actéon* de Charpentier amb Les Arts Florissants, *Santa Teodosia* de Scarlatti al festival La Chaise-Dieu, *Giulio Cesare* al Teatro alla Scala o *Les indes galantes* de Rameau al Grand Théâtre de Ginebra sota la batuta de L. García Alarcón.

La seva agenda futura inclou el rol de Pallante d'*Agrippina* de Händel a Hamburg, *Dido & Aeneas* al Teatro Filarmonico de Verona, *Oreste* amb Il Pomo d'Oro en una gira per diverses ciutats europees i el rol d'Ariodante al Teatre Bolxoi de Moscou. També participa com a Orfeo i Apollo en *Stravaganza d'amore!*, el darrer disc de R. Pichon i l'Ensemble Pygmalion per a Harmonia Mundi, premiat amb el Diapason d'Or i el Choc de Classica entre d'altres.

Anna Bonitatibus, mezzosoprano

© Franck Bonitatibus

Guanyadora de l'International Opera Awards (2015) per *Semiramide – La signora regale* i finalista com a millor veu femenina en l'edició següent (2016), les seves interpretacions abasten setanta òperes en total, des d'alguns dels títols més emblemàtics de Monteverdi fins a obres redescobertes de Cavalli, passant per la producció operística de Händel, els compositors de l'Escola Napolitana, de Pergolesi a Cimarosa, fins al seu estimat Rossini.

Ha esdevingut una de les veus més autoritzades en el repertori mozartian. N'ha interpretat *Don Giovanni*, *Così fan tutte*, *Mitridate re di Ponto* i *La clemenza di Tito*, com també algunes de les seves peces sacres i profanes. El seu ampli repertori també inclou la *Missa de Requiem* de Verdi, *Ginevra di Scozia* de Simon Mayr i *Enrico di Borgogna* de Donizetti, *Carmen*, *L'enfant et les sortilèges* de Ravel, *Roméo et Juliette* de Berlioz i de Gounod, *Les contes d'Hoffmann* d'Offenbach, *Werther* i *Don Quichotte* de Massenet.

Des de les seves primeres passes a La Scala de Milà fins a la participació en produccions de la Bayerische Staatsoper de Munic, Théâtre des Champs Élysées de París, Teatro Real de Madrid, La Monnaie de Brussel·les, Staatsoper de Viena, Royal Opera House de Londres i els més prestigiosos festivals i sales de concerts del panorama internacional, ha treballat amb alguns dels directors musicals i directors d'escena més famosos, com Sir Ch. Mackerras, R. Muti, Sir A. Pappano, R. Jacobs, W. Christie, I. Bolton, M-W. Chung, A. Curtis, R. Abbado, O. Dantone, M. Minkowski i L. Ronconi, J. Savary, P. L. Pizzi, D. Fo, D. Alden, Sir J. Miller, K. Holten, E. Sagi, Sv-E. Bechtolf o D. Pountney.

Amb motiu de les celebracions de l'aniversari Rossini 150 al Convegno Internazionale Rossini 2017, va ser convidada a interpretar-hi el programa especial “Rossini e gli altri. La gran scena”, produït per la Fondazione Rossini de Pesaro, i al Festival Rossini Opera 2018, any que també va ser ambaixadora Rossini a la Universitat Nacional de Seül i al St. John College de Cambridge, on oferí recitals i classes magistrals centrades precisament en la figura de Rossini.

Paral·lelament a la seva activitat artística, està profundament compromesa amb la recerca i promoció de la *lirica italiana da camera* a través de l'editorial musical Consonarte-Vox in Musica, de la qual és fundadora, i en què participen i col·laboren experts, músics i acadèmics de reconegudes universitats europees. El projecte persegueix la posada en valor a nivell internacional d'aquest immens patrimoni musical mitjançant iniciatives destacades, entre les quals la recent actuació de la mezzosoprano italiana al Wigmore Hall de Londres.

Ha enregistrat nombrosos èxits, publicats pel segell DHM/RCA/Sony, i a més a més cal esmentar enregistraments en DVD per als segells OpusArte, Arthaus i Virgin Classic. El seu darrer àlbum és *En travesti: el recital* (2018 BR Klassic), que recorre a la paràbola dels “rols de pantalon”, compostos per a veus femenines, gènere en el qual Anna Bonitatibus sempre ha estat una intèrpret de referència.

Alicia Amo, soprano

© Michel Novak

Va començar la formació musical compaginant els estudis de violí amb el ballet i la percussió clàssica; el 2007 va aconseguir el títol superior de violí al centre Musikene de Sant Sebastià amb les màximes qualificacions. El 2008 inicià els estudis de cant a la Universitat de Graz i els continuà a partir del 2009 a Suïssa amb G. Türk, a la Schola Cantorum Basiliensis. El 2011 completà el Bachelor i dos anys després, el 2013, va rebre la matrícula d'honor en els estudis de màster.

Ha rebut consells dels mestres Ch. Coin, A. Scholl, A. L. Chova, M. Espada, E. Kirkby, R. Domínguez, C. Mena, R. Levitt i A. Garmendia, entre d'altres. Igualment, ha participat en dues *opera studio*, la primera sota el mestratge de P. Maritano centrat en el repertori mozartià, i tot seguit amb A. Zedda sobre *bel canto*.

Va guanyar la primera edició del Manhattan International Music Competition i del Concurs Internacional d'Òpera Mozart de Granada, el segon premi del VIII Concurs Internacional de Cant Francesco Provenzale (Nàpols) i el primer premi del Concurso Regino Sáinz de la Maza. Ha interpretat rols principals a l'Atelier Lyrique d'Estrasburg, ha participat en residència al Festival d'Ambronay, i al programa Jóvenes Excelentes de Caja de Burgos o Fonds Marie-Louise (Basilea).

Actua com a soprano solista amb nombrosos conjunts i orquestres europees, com la Kammerorchester de Zuric, Café Zimmermann, B'rock Orchester, Orchestra di Camera de Lugano, Symphonie Orchester Reinach, Le Parlement de Musique, Orquestra Simfònica de Bilbao, Orquesta Sinfónica de Burgos, La Cetra de Basilea, Orquesta Barroca de Sevilla i Vokalakademie de Berlín, entre d'altres. Ha interpretat nombrosos rols d'òpera i d'oratori en ciutats, teatres i festivals de relleu, com ara Royaumont-París, Ruhrtriennale Bochum, Festival d'Innsbruck, Burgos, Basilea, Semperoper de Dresden, Schola Cantorum Basiliensis, Hannover, Estrasburg, Mulhouse, Spa, Offenburg, Teatro de la Zarzuela de Madrid, Opéra National de Nancy, Opéra Royal de Versailles o Teatro de la Maestranza de Sevilla; i sota la batuta de grans mestres: R. Jacobs, O. Gershensohn, G. Paronuzzi, A. Marcon, S. Schwannberger, M. Gester, C. Mena, R. Alessandrini, J. Castro, R. Pichon, E. Onofri, E. López Banzo o A. de Marchi.

Juntament amb Andoni Mercero fundaren Musica Boscareccia, i el seu primer CD, *Dulze acento*, ha estat inclòs a la selecció especial de la revista «Ópera Actual». També és professora de cant històricament informat a AIMAntiqua, a la Universidad de Múrcia i al Baroque Opera Studio de Burgos.

En la seva trajectòria com a violinista, ha exercit com a concertino i solista en diverses agrupacions i orquestres.

Entre els seus propers projectes destaca la participació a *San Giovanni Battista* d'A. Stradella com a Salomé, *Siegfried* de R. Wagner al Teatro Campoamor d'Oviedo, *Don Carlo* de G. Verdi al Teatro Real de Madrid, *Così fan tutti* de W. A. Mozart com a Despina, *El mozo de mulas* d'Antonio José en el rol de Doña Clara, *La Susanna* de Stradella, *La serva padrona* com a Serpina, *Les mystères du macabre* de Ligeti i la *Simfonia núm. 4* de Gustav Mahler. També cantarà en diverses oportunitats el *Requiem* de Mozart i *L'ànima del filòsof* de J. Haydn interpretant el paper de geni, sota la batuta d'E. Onofri.

Il Pomo d'Oro

© Julien Mignot

L'orquestra, fundada el 2012, té una forta orientació vers l'òpera, per bé que també està igualment compromesa amb actuacions instrumentals presentant-se en formacions diverses. Els seus músics figuren entre els millors en la interpretació amb instruments d'època. Ha treballat estretament amb els directors Riccardo Minasi, Maxim Emelyanychev, Stefano Montanari, George Petrou, Enrico Onofri i Francesco Corti. La concertino Zefira Valova ha dirigit Il Pomo d'Oro en diversos projectes. Des del 2016 Maxim Emelyanychev n'és el director i des del 2019 Francesco Corti n'és el director principal.

Il Pomo d'Oro és convidat habitualment per sales de concerts i festivals prestigiosos d'arreu d'Europa. Amb el programa de l'enregistrament del 2016 amb Joyce DiDonato, *In war & peace*, dirigit per M. Emelyanychev i guardonat amb un Echo Klassik el 2017, està de gira mundial.

La discografia d'Il Pomo d'Oro inclou enregistraments d'òpera: *Serse*, *Tamerlano*, *Partenope* i *Ottone* (Händel), *Catone in Utica* (Vinci), recitals amb els contratenors Jakub Józef Orliński, Franco Fagioli, Max Emanuel Cencic i Xavier Sabata; amb les mezzosopranos Ann Hallenberg i Joyce DiDonato, i amb les sopranos Francesca Aspromonte i Emöke Barath. I entre els àlbums instrumentals, els *Concerts per a violí i clave* de Haydn, i un CD amb el violoncel·lista Edgar Moreau que fou guardonat amb l'Echo Klassik el 2016. Altres discos estan dedicats als *Concerts per a violí* i als *Concerts per a clave* de J. S. Bach, amb Shunske Sato i Francesco Corti com a solistes, i als *Concerts per a violí* amb Dmitry Sinkovsky.

Els seus nous llançament aquest 2021 comprenen els *Concerts per a clave* de Bach (volum 2) amb Francesco Corti, recitals amb Lisette Oropesa amb àries de concert de Mozart, i amb Jakub Józef Orliński d'àries sacres, i també *Apollo e Dafne* de Händel amb Kathryn Lewek i John Chest.

El 2019 els àlbums *Anima sacra* amb J. J. Orliński i *Voglio cantar* amb la soprano E. Barath van rebre igualment el prestigiós premi Opus Klassik, mentre que l'enregistrament de *Serse* de Händel, amb direcció de M. Emelyanychev va merèixer l'Abbiato del Disco italià. El 2018, l'enregistrament de l'òpera *La Doriclea* d'Alessandro Stradella, dirigida per Andrea di Carlo, també va rebre el Preis der Deutschen Schallplattenkritik. Un altre àlbum, *Virtuosissimo* (2019), amb D. Sinkovsky, va rebre un Diapason d'Or. *Face d'amore*, el segon CD amb Orliński, fou publicat l'hivern del 2019 i des d'aleshores continuen en gira. Els primers llançaments del 2020 van ser *Agrippina* de Händel amb Joyce DiDonato en el paper principal i *Cembalo concertos* de J. S. Bach amb Francesco Corti.

Il Pomo d'Oro és ambaixador oficial d'El Sistema Grècia, un projecte humanitari que promou l'educació musical de manera gratuïta per als nens dels camps de refugiats grecs, tot oferint-hi habitualment concerts, tallers i classes de música d'acord amb el mateix mètode d'El Sistema.

El nom de l'orquestra fa referència al títol d'una òpera d'Antonio Cesti, composta per a les noces de l'emperador Leopold I d'Àustria amb Margarita Teresa d'Espanya a Viena el 1666.

Il pomo d'oro va ser probablement una de les produccions d'òpera més grans, cares i espectaculars del que encara era la jove història del gènere, amb 24 escenografies, un ballet amb 300 cavalls, un espectacle de focs d'artifici amb 73.000 coets, nombrosos “efectes especials”, grandiloqüents, que devien convertir la cort de l'emperador en el punt culminant de l'esplendor cultural d'Europa.

Violins I: Zefira Valova concertino, Dmitry Lepekhov, Soko Yoshida, Valentina Matiussi | *Violins II:* Jesús Merino, Elena Abbati, Svetlana Ramazanova, Naomi Dumas, Katarzina Olszewska | *Violes:* Maria Bocelli, Elena Abbati | *Violoncels:* Ludovico Minasi, Natalia Timofeeva | *Contrabaix:* Jonathan Álvarez | *Clavicèmbal:* Deniel Perer | *Tiorba:* Gianluca Geremia | *Oboès:* Christopher Palameta, Roberto De Franceschi | *Fagot:* Ai Ikeda | *Trompeta:* Jean Francois Madeuf | *Trompa:* Alexandre Zanetta | *Flauta travessera:* Roberto De Franceschi

www.il-pomodoro.ch

Francesco Corti, clavecí i director

© Caroline Doutre

Nascut a Arezzo (Itàlia) en el si d'una família musical, estudià orgue a Perugia i clave a Ginebra i Amsterdam. Va ser premiat al Concurs Internacional Johann Sebastian Bach de Leipzig (2006) i al Concurs de Clave de Bruges (2007).

Com a solista ha actuat en recitals i concerts per tot Europa, als Estats Units, l'Amèrica Llatina i a Nova Zelanda. Ha estat convidat per festivals com ara el Mozart Woche i el Salzburger Festpiele, BachFest Leipzig, MusikFest Bremen, Utrecht Early Music Festival, Festival Radio France de Montpellier i al Milanesiana. Ha actuat a sales de prestigi, com la Salle Pleyel (París), Bozar (Brussel·les), Konzerthaus (Viena), Tonhalle (Zuric), Mozarteum i Haus für Mozart (Salzburg) i Concertgebouw (Amsterdam).

Des del 2007 és membre de Les Musiciens du Louvre (M. Minkowski). Amb aquesta formació ha pres part en nombroses gires i ha interpretat concerts com a solista de Bach, Händel, Haydn i Mozart. També ha actuat amb altres conjunts de renom: Zefiro (A. Bernardini), Bach Collegium Japan (M. Suzuki), Les Talens Lyriques (C. Rousset), Harmonie Universelle (F. Deuter), Pulcinella (O. Gaillard), Música Temprana (A. van der Spoel) i Le Concert des Nations (J. Savall).

Com a solista, ha estat acompanyat per la Mozarteum Orchestra, Combattimento Consort, Leipzig Baroque Orchestra i Orchestra da Camera de Mantua.

Des del 2015 dirigeix habitualment Les Musiciens du Louvre en repertoris que comprenen des d'A. Scarlatti i Händel fins a Galuppi i Mozart. Ha estat convidat com a director i solista per la Holland Baroque Society en dues gires europees amb els *Concerts de Brandenburg* amb la Nederlandse Bachvereniging.

Els seus enregistraments com a solista inclouen un CD amb *Suites* de Couperin, *Partites* de J. S. Bach i els dos *Quartets de piano* de Mozart, en un enregistrament amb instruments originals pertanyents al compositor, ara a Salzburg. El 2017 el segell francès Evidence va publicar el seu enregistrament de les *Sonates* de Haydn.

Ha impartit classes magistrals per tot Europa, a l'Amèrica Llatina i a l'Àsia.

Des del setembre del 2016 és professor de clave i baix continu a la Schola Cantorum Basilensis.

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Dilluns, 15.11.21 – 18 h

Sala de Concerts

Sonya Yoncheva, soprano

Cappella Mediterranea

Leonardo García Alarcón, director

Obres de Stradella, Monteverdi, Cavalli, Caldara, Gibbons, Ruiz de Ribayaz, Marín, Purcell, de Murcia, Fernández de Huete, Dowland i Díaz

Preus: 40 a 80 €

Palau 100

Divendres, 03.12.21 – 20 h

Sala de Concerts

Lise Davidsen, soprano

Bergen Philharmonic Orchestra

Edward Gardner, director

G. Ligeti: *Melodien*

R. Strauss: *Last four songs*

P. I. Txaikovski: *Simfonia núm. 4, en Fa menor, op. 36*

Preus: de 35 a 125 €

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

